

Sukkerpriser paa Randen af en Ruin, midt i en Krise. Der er i Øjeblikket Verden over en Overproduktion af Sukker, som har nedsat dettes Værdi i en Grad, som aldrig før er set. Paa mange af de andre vestindiske Øer ere Forholdene ligesaa fortvivlede; selv paa Cuba have store Plantager maattet indstille deres Drift. Da saa godt som Alles Velfærd derovre, Høje og Lave, er knyttet til Sukkeret, ere Alle interesserede i Forholdenes Bedring. For Øjeblikket synes alt Graat i Graat, og dette skjønt Metoderne ere forbedrede, Gødning anvendt i større Maalestok, og skjønt et forbedret Maskineri formaar at skaffe langt mere Saft af Rørene end før. Selv om der i Fremtiden paany skulde komme gunstigere Forhold for de vestindiske Sukkerplantager, vil det ganske simpelt være umuligt for de fleste Landmænd derovre at komme helskindet over de kommende Aar; Driftskapital mangler. Paa den anden Side vil Overgangen til Dyrkningen af nye Kulturplanter, selv om den sker gradvis, dog forarsage betydelige, i Begyndelsen uproduktive Udgifter, og til at bære disse have kun de Færreste Raad.

Man har sagt, og med Rette, at Sukkerørstyrkningen, der under normale Forhold er Plantagedrift i det Store, bidrager til at fremkalde en ulige Fordeling af Formuerne, udvider og fæstner den uheldsvangre, dybe Kløft mellem Kapitalisterne og den store, fattige

Arbejderskare, hvis haarde Slid dog kun skaffer den det daglige Brød, ofte næppe det engang. Paa St. Croix er dette ikke mere saa. Her ere de gyldne Tider forbi for Plantageejerne; man ser med Gru Fremtiden imøde. Paa denne fjærne, danske Ø se vi endvidere, og dette er et meget glædeligt Faktum, at Sukkerdyrkningen ogsaa, og sikkert med Held, kan drives som det mindre Landbrug, forudsat at den videre Forarbejdelse sker i Fællessukkerkogerier, helst under Statens Tilsyn. Denne Udstykning af Jorden i mindre Lodder til smaa Negerfamilier, som foregaaer herovre, vil maaske tillige vise sig at være et fortræffeligt Middel til lidt efter lidt at faa inddraget nye, nu uopdyrkede Arealer under Kultur og har først og fremmest den Virkning at skabe en besiddende Klasse af Negere, en Klasse af smaa Jordbrugere, der føle sig knyttede til deres lille Grundstykke, hvor de kunne arbejde næsten uden Driftskapital, og som komme til at skatte Arbejdet som en Velsignelse. Denne Husmandsstand vil blive en ypperlig Modvægt mod de store, under en eventuel delvis Driftstandsning hurtigt voxende Skarer af besiddelsesløse Negre, hvem Forholdenes normale Udvikling er saa temmelig lige-gyldig, som intet have at tabe, fordi de intet eje, og som derfor altid ere et farligt Gjæringsstof mellem den øvrige Befolkning.

Den danske Dybhavsexpeditions første Togt 1895.

I 13de Binds Hefte I—II Pag 47 have vi omtalt den danske Dybhavsexpedition, der ombord i Krydseren „Ingolf“ under Ledelse af Direktøren for Søkartarkivet, Kommandør *Wandel*, skulde tiltræde sin Rejse.

Vi bringe nu efter Expeditionens Hjemkomst følgende korte Meddelelser om de foretagne Undersøgelser der, trods meget uheldige Vejrforhold, have givet et særdeles smukt videnskabeligt Udbytte.

„Ingolf“ forlod Kjøbenhavn d. 2. Maj, opholdt sig i Sundet til d. 5. for at prøve Apparater, undersøge Kompasser m. m. og afgik sidstnævnte Dag til Færøerne.

Mellem Lindesnæs og Færøerne toges saavel paa Ud- som paa Hjemreisen nøjagtige Bestemmelser af Overfladevandets Temperatur og Saltholdighed som Led i de Undersøgelser, der i disse Aar foretages af England, Sverige, Norge og Danmark.

D. 11. Maj forlod „Ingolf“ Færøerne og paa-

begyndte de systematiske hydrografiske og zoologiske Undersøgelser paa en Linje fra Myggesnæs til Sejdisfjord. Det var Hensigten herfra at afgaa til Farvandet nordfor Island, men de Efterretninger, der modtoges om Isforholdene, vare saa mistroende, at Chefen opgav dette og afgik til Danmarkstrædet. Paa Vejen syd om Island mødte „Ingolf“ stormfuldt Vejr, der forhindrede alt Arbejde, ligesom Undersøgelserne i Danmarkstrædet i Maj og Begyndelsen af Juni led idelige Afbrydelser af voldsomme nordøstlige Storme.

D. 15. Juni afsejlede Expeditionen fra Island til Grønland og ankom til Godthaab d. 26. efter en meget heldig Rejse, under hvilken Undersøgelserne blev drevne med ubetydelige Afbrydelser. Hermed var imidlertid det gode Vejr forbi, thi „Ingolf“ kunde næppe have truffet en uheldigere Sommer end den, der herskede i Davisstrædet i Aar, hvor Taage, Storm og Kulde vare næsten eneherkende samtidig

med meget vanskelige Isforhold. Vestisen blev truffen lidt nordfor Holsteinsborg næsten helt ind til Land, hvilket medførte, at et Besøg i Disko Bugten opgaves, da Chefen ikke ansaa det for forsvarligt under disse Forhold at trænge nordpaa med et Jærnskip, og da „Ingolf“ d. 26. Juli forlod Godthaab for Hjemgaaende, befandt den sig nogle Timer efter i tyk Taage midt i Storisen, som det først meget nordligere lykkedes at slippe ud af. Til Kap Farvel naaede „Ingolf“ med godt Vejr, men herfra til Færøerne standsedes Undersøgelserne næsten ganske af vedholdende Storm. D. 22. August ankom „Ingolf“ til Kjøbenhavn.

Det vil fremgaa af ovenstaaende, korte Oversigt, at Vejret paa dette Aars Togt har lagt Undersøgelserne meget betydelige Hindringer i Vejen, og naar Udbyttet desuagtet maa betegnes som godt, skyldes det den Ihærdighed, hvormed der er blevet arbejdet, og at enhver gunstig Chance er bleven benyttet.

Det hydrografiske Udbytte bestaaer i en Række Lodskud og Temperaturmaalinger foruden et meget betydeligt Antal hjembragte Vandprøver, der ville blive Gjenstand for kemiske Undersøgelser. Den største Dybde, der er maalt paa Togtet, og paa hvilken ligeledes er bleven foretaget zoologiske Indsamlinger, er 1870 Favne.

Hvad disse Indsamlinger angaaer, da have de ydet et omfangsrigt Materiale, hvis Bearbejdelse vil kræve lang Tid og sikkert vil bringe meget Nyt for Dagen, ikke mindst med Hensyn til de ganske smaa Former, som dels ved Hjælp af Trawl og Skraber ere bragte op med Havbundens Dynd, som Expeditionens Naturforskere have vist særlig Opmærksomhed, dels ere indsamlede som

„Plankton“ ved Hjælp af lignende Apparater som de, der anvendtes af den bekendte tyske Expedition i 1889. Om den Del af Indsamlingen, som man ombord har kunnet underkaste en foreløbig Adskillelse og Prøvelse, kan allerede nu siges, at den har bragt tilveje flere hidtil ukjendte Dyrearter og skaffet vort zoologiske Museum, endog i meget fyldig Repræsentation, talrige i videnskabelig Henseende værdifulde Dyreformer, som hidtil enten slet ikke eller kun mangelfuldt vare repræsenterede dér, og at den har konstateret, at talrige Koraldyr, Pighuder, Krebsdyr og andre lavere Dyreformer, ogsaa enkelte Fiske, der hidtil kjendtes fra langt sydligere Bredder i Atlanterhavet (mellem Vestindiens og Ny-Englands Bredder), følge de store Dybder langt imod Nord, saa at den af „Ingolf“ undersøgte Del af Oceanet i zoogeografisk Henseende viser sig meget afvigende fra den af den norske Nordhavsexpedition gennem søgte.

Samtidig med de zoologiske Undersøgelser er der blevet udført meget betydelige botaniske Indsamlinger baade til Søs og i Land, og alt dette i Forbindelse med de hydrografiske og magnetiske Arbejder, der ere udførte af Skibets Officerer, vil i Forbindelse med Udbyttet af næste Aars Togt, naar engang Bearbejdelsen kommer til at foreligge, danne et værdifuldt og interessant Værk.

Kommandør *Wandel* var, som anført, Expeditionens Leder; Skibets militære Stab bestod desuden af tre Officerer, en Læge og en Maskinmester; den videnskabelige Stab bestod af de tre Zoologer: Dr. phil. *Jungersen*, Dr. phil. *H. Hansen* og Cand. mag. *Lundbeck* samt Botanikeren, Stud. mag. *Ostenfeld-Hansen* og Kemi-keren, Stud. mag. *M. Knudsen*.

Dr. phil. Th. Thoroddsens Undersøgelser paa Island 1895.

Dr. Th. Thoroddsen har i Aar fortsat sine interessante, af den danske Stat støttede Undersøgelser, der for indeværende Sommers Vedkommende have strakt sig over den nordøstlige Del af Island, Halvøerne Melrakkaslétta og Langanes samt de bagved liggende Højsletter. Disse afsides liggende Egne ere ikke tidligere blevne undersøgte af Naturforskere. I Begyndelsen af Juli rejste han fra Reykjavik til Nordlandet og begyndte sin egentlige Undersøgelserrejse fra Akureyri d. 13. Juli med først at undersøge de store, højtliggende Lavastrækninger nordfor Mývatn, hvor flere hidtil ukjendte, store og dybe Kratersvælge

opdagedes. Melrakkaslétta (Melrakke betyder Ræv), Islands nordligste Halvø, hvoraf en lille Del strækker sig op over Polarkredsen, blev af Dr. Thoroddsen berejst og nøje undersøgt. Paa begge Sider begrænses denne Halvø af Palagonitfjælde, medens det Indre optages af Sletter og Højflader af isskuret, præglacial Lava. Den af de Søfarende bekjendte Pynt Rauðinúpur fandtes at være et præglacialt Krater, og de røde Fjældskred, der have givet Pynten dens Navn, viste sig kun at være tykke, røde Slaggelag. Midt inde paa Halvøen fandt Thoroddsen ogsaa en nyere Kraterække, der har udgydt store Lavastømme til begge Sider;